

: 61

א. ז' מ"ז פ"ט מלכות
 ארבעת הלכה ז' מלכות
 עשין מה עושה ארבע
 פתח לה עשין ט'
 ב. ז' מ"ז פ"ט מה הלכה
 יא מלכות מה עושה
 ארבעת פתח לה עשין ב'
 ג. ז' מ"ז פ"ט מה הלכה יב
 עושה מה עשין ג'
 ד. ז' מ"ז פ"ט מה הלכה
 הלכה ז' מלכות מה
 עושה ארבע פתח לה
 עשין ט'

א. דקוטה רבנן משום
עובר על מה אני בחינם.
יטב"א. ב. וכי בשביל
שהנה בה מנהג ימאות לא
תתיה מקדוש לו. תוס'
הראש. ג. שהם
שבעה והבינו יפה קדם
קבלת הקידושין שאמר
הרי את מקדשת לי.
ראש סי' א. ד. כלומר
לעשות שליחותי לקדש
למי ששלחני לקדש
תכדוש לראשון. שם.

[illegible]

שקדשה במי חטאת שהיו לה
למוכר ואינו מחייב ליתנו
לאדם ליקח
מתני'. מקודשת לשני. שח
אוכלת בתרומה דבר תורה.

הדרו עלד האי'ש מקדש

וּמִרְיָהּ. וְהָיָה וּקְדִישָׁה לְעַצְמוֹ
מִקְדֻשָּׁתָהּ. וְאֵת מֶה
שֶׁ יֵשׁ כְּאֵן פְּסִיעוֹת יֵשׁ לומר
כִּי כְּנֹן דְּלֹמֶר הַשְׁלִים לְאִשָּׁה
מִקְדוּשָׁה פְּלוּי שְׁלֹמִי לְקִדְשָׁן
כִּי קָמַר לֵהּ הִי אֵת מִקְדֻשָּׁתָהּ
יֵשׁ יְדֵעָה דְּקִדְשָׁה לְנַפְשָׁהּ דְּלֹא יֵשׁ
יְדֵעָה מִקְדֻשָּׁתָהּ לוֹ וְאִשְׁמְעִין חִדּוּשׁ
וְיִדְמִינָהּ הֵא דְּקִדְשָׁתָהּ לִי לְגִזְרִי
חֵן קֹאמֶר קִמְלִי לְדֹא:
לְהַדְרִי

מאול ואיבעצט אימא דכול
ני דקנסותו רבנן לגנב וא
א היינו מעמא דרבי יוסי
עי ליה לשהויה למיכליה
חטאת וכאפר פרה הרי זו
ר לדון דינו במלים ילהעיד
ורו אפר מקלה אמר אבי
זה וקירוש דיקא נמי דקת
להויה

תהליך

צוֹמֵר: לחבירו צא וקדש ל^א לשני יוֹכֵן "האומר לא ד וקידשה בתוך שלשים יום מעכשיו ולאחר שלשים יום גנה מקודשת בת ישראל לכוֹר וומר לחבירו צא וקדש ל^א תנא א רידן הלך נמי דתני הלך

לנו תובעים ונמא חוטא נשכר:
אפר מקלה: להוסי. על הטמ
וגר טמא אפר שבא מן הקליי נבא
ושירי למשקל אגרא ומקודשת ומח
למדתי אחכם וגר כאשר זני וזני

סוכת דעתו מהם, וכן שהיה לו אפר מרה שאם י
(נס). וכן נראה דעת הר"ם שהביא לשון המשנה
המצודה, ואם יש לו טורח בה מותר כפירוש ר"י
הראשון והרי היא אשת איש. האכל בתרומה,
רשע ואינה מקודשת, ועצירה נט משניהם. וכל
לא תאכל שמא קדושתו לא ואירוסין מולאים

האיש מקדש פרק שני קידושין

הוללה את הוה סכר משמעטא קאמר ליה. מולא את משמועה זו ונראה שאין אהה חכם בה. אי ממי קטיל קני בלמאמי? את לשון הולא ודפסא (מסע דף 60:). לימא כהנאי. טובה הלא ממזן או אינה ממזן: משלם לו דמי עיבלו. אף דמי תרומה ומעשר שבו: אלא דמי חולין

שבו. אבל בתרומה ומעשר אמר להם
לוא בעל דברים ידי את וכשרה כהן
גם הוא לתובעו ידחור יואמר לא כך
אמננו כי אם לכהן אשר: ה"ג לא
דכ"ע טובה הנאה אינם ממון והנאה
בממון שלה הורמו קמילני. וכגון
שנכל לו ענל זה מבית אבי אמו כהן
רבי סבר כמי שהורמו דמיון חכה
אבי אמו בתרומה ומעשרות שבו שפך
מעשר ראשון לכהנים מדקמילני
עורא לניסוי: ורבי יוסי סבר לאו כמי
שהורמו דמיון. ולריך ידוע הזה
למתן לכהן אמן לו כהן חלה עובת
הנאה והוא חלה ממון: ואיכסית
אימא דכ"ע כמי שהורמו דמיון ועובת
הנאה אינם ממון. והכא לאו דנפלו
לו מבית אבי אמו כהן עסקין אלא
שגדלו דבאלו ועממא דכ"ע מחסו דלית
ליה דשמיאל דאמר רבי חייא מיטרת
ההוא

את הכי הילקן אחר ליה בעל הטוב
אל הגג כולם דידי הוא דפטרנא
נפשי בחטא אחר לתרומה וכי פליג
רבי עליה פליג יוסף רבי יהודה בתרומה
לתודה פליג אכל במעשר מודה ללאו
בעל דברים ידידי הוא: ורבי יוסף ליה
ליה דפסחאל. הילקן בתרומה נמי לא
מני דעל ליה. ורבי דמני לאוקמה
מני בעלזים שפולו לו ודעיה כמי
שלא הורמו דמיין וטובת הגאה אינה

ממון וקנייניו נדמיון חלף אל
אוקמת הכי אוקמת ליה מתניתין
דקמי מקדשת ללא כחרייהו דמין
דטות הנאה אינה ממון ומתנות של
הורמו (ה) בלא הורמו דמין היכי
מיקדשא הא אין לי בתרומה אלא
טובת הנאה ואפילו נפלו לו טבלים
מניח אינו אמו כהן אלא השתא
דאמרין כמי שהורמו דמין ופגומייהו
נטיבאל דלמי מארעיה מתרנא מתני'
דשטין לעיל ודברי הכל: קסוסו
ומאי

יבֹּטֵל הַטּוֹטֵל שְׂכָרוֹ לָרוֹד דִּינִי בְּטֵלִים לְהוֹט וּלְקַדֵּשׁ מִיָּמִינוּ מִפְּעֻלַּת
הַפֶּהר בְּנִים קָרִי קְרוֹשָׁה: מִי מַעֲרֵה. פְּרוֹחִים אֵלֶּיךָ אֶפְרַיִם.
לְמִקְוֶה וּשְׂכָר מִלִּי הַמִּים דְּמִילָחָה דְּעִירָחָה הִיא וְרַחֲמָנָה לֹא רִמְיָה
עַל לִבָּהּ עִירָחָה וּשְׂכָר לִימֻד מְנוּחָה הִיא טוֹעַל וְהַסְדִּירָה אֲחֵרָה (דְּבָרִים ד'
טו) וְעִירָה דְּלֹא טו: דִּיקָא נָמִי. דְּמַתְּנִיתִן לֹא אֶהְיֶה וּקְדִישׁ קָאִי
מִשְׁעֲרֵינִי אֲזִינ מְקִירָא

איש מקדש

אם כן נתן האחד גט ולאדם אחר אסורה עד שיטעו שניהם
 הן לא תכלה בתרומה. שמה אינן קדושין ובה כהן ל ישראל נמי
 שין וזר פסל בקדושין אם בה כהן מן התרומה (ב)
 גמ'

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ב

גמ' ס"ה הכר כפי
שהורסו. ע' תוס' נבא
במרחק דף קכג ע"ב ד"ה
והסבר וז"ל:

הנהרות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ור' יוסף
ס' וממטת שלא הורמו
לאו בהורמו דמיו:

מוסף דש"י

[illegible]

גם ילדי בית קרית ששון
חולקין בלילה. הרי זו
אלו, דהנני רגילין בזה
אשר מקלה. כלומר אשר
קם רחוק מירושלים להביא
הו וקידוש. שהיא הכשר
קמא בבבא אפר (פס).